

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-299/2026-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po po sucu pojedincu Hrvoju Lukšić, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA PLAKAT d.o.o., Zagreb, Katančićeva 3, OIB 72519338751, koga zastupa punomoćnica Ana Sabljar, odvjetnica u Šenkovcu, Ivana Vrapca 10, protiv tuženika GRAD ZAGREB, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB 61817894937, radi utvrđenja ništetnosti ugovora i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 3. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnice po zaposlenju tuženika, dana 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev

„1. Utvrđuje se ništetnim Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama, ŠIFRA: 554847, KLASA: 363-02/2012-016/131 URBROJ: 251-13-32-5-12-2 sklopljen između tužitelja kao korisnika i tuženika kao Grada dana 24. srpnja 2012. godine, pa stoga taj ugovor ne proizvodi nikakve pravne učinke za ugovorne strane.“

2. Nalaže se tuženiku GRADU ZAGREBU, OIB: 61817894937, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, isplatiti tužitelju CROATIA PLAKAT d.o.o. OIB 72519338751, Zagreb, Katančićeva 3 iznos od 8.964,33 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje se do 31. prosinca 2022. određuju po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godi 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, od 25.02.206. godine do plateža.

3. Nalaže se tuženiku GRADU ZAGREBU, OIB: 61817894937, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, isplatiti tužitelju CROATIA PLAKAT d.o.o. OIB 72519338751, Zagreb, Katančićeva 3 daljnji iznos od 1.408,61 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje se do 31. prosinca 2022. određuju po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godi 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, od dana 1.04.2026. godine do plateža

II Odbija se tužitelj sa zahtjevom za platež kamata na pojedinačno plaćene iznose;

- na iznos od 70,18 EUR od 1. studenog 2012. do 24.02.2026,
- na iznos od 72,40 EUR od 10. studenog 2012. do 24.02.2026.
- na iznos od 70,18 EUR od 1. siječnja 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 25. siječnja 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 16. veljače 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 6. travna 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 19. travnja 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 10. svibnja 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 9. srpnja 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 29. kolovoza 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 29. kolovoza 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 12. listopada 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 18. listopada 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 159,65 EUR od 7. prosinca 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,44 EUR od 18. prosinca 2013. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 14. ožujka 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 8. travnja 2014. do 24.02.2026
- na iznos od 70,18 EUR od 17. svibnja 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 18. lipnja 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 1,99 EUR od 25. lipnja 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 22. kolovoza 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 4. rujna 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 8. listopada 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 12. prosinca 2014. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 23. siječnja 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 10. veljače 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 12. ožujka 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 28. svibnja 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 28. svibnja 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 21. srpnja 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 30. srpnja 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 4. rujna 2015. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 17. rujna 2015. do 24.02.2026,

-na iznos od 70,18 EUR od 10. listopada 2015. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 5. prosinca 2015. do 24.02.2026,
-na iznos od 91,10 EUR od 9. prosinca 2015. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 22. siječnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 27. veljače 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 12. ožujka 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 8. travnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 20. svibnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 74,55 EUR od 1. lipnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 16. srpnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,17 EUR od 16. srpnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 26. srpnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,17 EUR od 26. srpnja 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 24. kolovoza 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,17 EUR od 24. kolovoza 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 28. rujna 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,17 EUR od 28. rujna 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 27. listopada 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,17 EUR od 27. listopada 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 18. studeni 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,17 EUR od 18. studeni 2016. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 17. siječnja 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 26. siječnja 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 4. ožujka 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 25. ožujka 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 13. travnja 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 6. svibnja 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 10. lipnja 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 22. srpnja 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 12. kolovoza 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 7. rujna 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 14. listopada 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 14. studeni 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,33 EUR od 7. prosinca 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 7. prosinca 2017. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 24. siječnja 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 17. veljače 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 15. ožujka 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 20. travnja 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 10. svibnja 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 5. lipnja 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 0,57 EUR od 5. lipnja 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 6. srpnja 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 2. kolovoza 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 6. rujna 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 10. listopada 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 7. studenog 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 8. prosinca 2018. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 8. siječnja 2019. do 24.02.2026,
-na iznos od 70,18 EUR od 13. veljače 2019. do 24.02.2026,

- na iznos od 70,18 EUR od 12. ožujka 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 11. travnja 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 9. svibnja 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 12. lipnja 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 11. srpnja 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 2. kolovoza 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 11. rujna 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 5. listopada 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 9. studenog 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 10. prosinca 2019. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 10. siječnja 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 4. veljače 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 11. ožujka 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 211,75 EUR od 4. lipnja 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 8. srpnja 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 4. kolovoza 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 12. rujna 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 9. listopada 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 6. studenog 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 11. prosinca 2020. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 12. siječnja 2021. do 24.02.2026,
- na iznos od 70,18 EUR od 10. veljače 2021. do 24.02.2026,
- na iznos od 210,53 EUR od 10. ožujka 2021. do 24.02.2026,
- na iznos od 210,53 EUR od 11. lipnja 2021. do 24.02.2026,
- na iznos od 210,53 EUR od 7. rujna 2021. do 24.02.2026,
- na iznos od 69,54 EUR od 3. prosinca 2021. do 24.02.2026,
- na iznos od 210,53 EUR od 11. siječnja 2022. do 24.02.2026,
- na iznos od 210,53 EUR od 7. travnja 2022. do 24.02.2026,
- na iznos od 210,53 EUR od 8. srpnja 2022. do 24.02.2026,
- na iznos od 210,53 EUR od 11. listopada 2022. do isplate,
- na iznos od 210,56 EUR od 5. srpnja 2023. do 31.03.2026.
- na iznos od 210,54 EUR od 4. listopada 2023. do 31.03.2026. ,
- na iznos od 210,54 EUR od 10. siječnja 2024. do 31.03.2026. ,
- na iznos od 210,54 EUR od 10. travnja 2024. do 31.03.2026. ,
- na iznos od 134,78 EUR od 10. srpnja 2024. do 31.03.2026. ,
- na iznos od 86,33 EUR od 8. kolovoza 2024. do 31.03.2026.,
- na iznos od 172,66 EUR od 5. rujna 2024. do 31.03.2026. ,
- na iznos od 172,66 EUR od 8. studenog 2024. do 31.03.2026.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka, u iznosu od 1.791,78 eur zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana.

R i j e š i o j e

I Dopušta se preinaka tužbenog zahtjeva od dana 31.03.2026. kojom tužitelj potražuje daljnji iznos od 1.408,61 EUR, odnosno od 1.04.2026. zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana preinake tužbe pa do plateža,

II Utvrđuje se da je vrijednost predmeta spora 10.372,94 eur.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da su tužitelj, kao korisnik, i tuženik, kao Grad, sklopili su u Zagrebu dana 24. srpnja 2012. godine Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklamnog panoa, ŠIFRA: 554847, KLASA: 363-02/2012-016/131 URBROJ: 251-13-32-5-12-2. kojim ugovorom je bio obvezan plaćati tuženiku naknadu za postavljanje tri (3) neosvijetljena jednostrana velika reklamna panoa na građevini, svaki veličine 5,04x2,38m, na zid ograde u vlasništvu društva HŽ Infrastruktura d.o.o., izgrađenom na k.č. 6787 k.o. Trešnjevka u Zagrebu, Hanuševa ulica kod Republike Austrije, u iznosu od 528,76 kn mjesečno (70,18 eur po tečaju konverzije nakon uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske od 1. siječnja 2023.), a temeljem članka 39. tada važeće Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Zagreba“ broj 04/08, 5/08, 08/09, 17/09, 17/10), odnosno visina koje naknade je u trenutku sklapanja ovog ugovora bila određena sukladno Pravilniku o kriterijima za određivanje naknade za postavljanje natpisa, plakata, reklama i reklamnih panoa („Službeni glasnik Grada Zagreba“, broj 08/08 i 09/09). Odredbom članka 5. predmetnog ugovora bilo je propisano da se visina naknade koju je tužitelj obvezan plaćati tuženiku te koja je bila navedena u predmetnom ugovoru, može mijenjati u skladu s aktima nadležnog tijela Grada Zagreba, time da je nakon sklapanja naprijed navedenog ugovora tuženik donio Rješenje Klasa: UP/I-363-02/12-01/737 Urbroj: 251-13-31/100-12-7-JČ od 30. srpnja 2012. kojim je odobreno postavljanje prethodno opisanog reklamnog panoa.

2. Tužitelj naglašava da ta odredba ne razlikuje situaciju kada se reklama postavlja na privatnom zemljištu od situacije kada se reklama postavlja na zemljištu u vlasništvu tuženika kao jedinice lokalne/regionalne samouprave pa da je osoba koja postavlja reklamu na području Grada Zagreba dužna plaćati naknadu Gradu Zagrebu, iako sama reklama nije postavljena na njegovom zemljištu, a sklapanje ugovora kojim se uređuje plaćanje te naknade da je uvjet da bi tuženik uopće izdao odobrenje za postavljanje te reklame. Tužitelj smatra da je tuženik ovlašten regulirati uređenja naselja na svom području, što obuhvaća i postavljanje reklama te je ovlašten zahtijevati plaćanje naknade za reklame postavljene na njegovim nekretninama, ali da naplaćivanje naknade za reklame postavljene na privatnim nekretninama ne ulazi u djelokrug komunalnog reda, odnosno da je propisivanje obveze plaćanja naknade za reklame i u situaciji kada je reklama postavljena na nekretninama u privatnom vlasništvu protivno odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu, Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi i Zakonu o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Na nezakonitost takvog postupanja da ukazuje i sudska praksa Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (presuda Usoz-8/2016-7 od 13. lipnja 2016. – Grad Vodnjan-Dignano; Usoz-118/2020 – grad Velika Gorica). S obzirom da je Ugovor o naknadi za reklamu sklopljen temeljem odredbe čl. 32. Odluke o komunalnom redu/19 koja je protivna Ustavu i navedenim zakonima, to da je cijeli ugovor ništetan u smislu odredbe čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje u tekstu: ZOO), a posljedica

ništetnosti jest da je svaka strana dužna vratiti onoj drugoj ono što je primila temeljem tog ugovora (čl. 323. st. 1. ZOO-a), tako da je tuženik dužan tužitelju vratiti naknadu koju je primio temeljem ništetnog ugovora u ukupnom iznosu od 3.220,33 eur sa zateznim kamatama od dana kada je primio svaku pojedinu uplatu, prema pravilima o povratu stečenog bez pravne osnove (čl. 1111. ZOO-a). Poziva se na pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike hrvatske od 30. siječnja 2020. prema kojemu zastara potraživanja iznosa plaćenih temeljem ništetnog ugovora počinje teći od pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost. Stoga tužbom zahtijeva utvrđenje ništetnosti Ugovora o nakadi za reklamu i isplatu iznosa od 3.220,33 eur sa zateznim kamatama od prvog dana nakon dana kada je svaka od pojedinačnih uplata primljena.

3. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi da je čl. 39. Odluke o komunalnom redu a koja je bila na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklamnog panoa, ŠIFRA: 554847, KLASA: 363-02/2012-016/131 URBROJ: 251-13-32-5-12-2 dana 24. srpnja 2012. godine („Službeni glasnik Grada Zagreba broj 04/08, 5/08, 08/09, 17/09, 17/10, 5/11, 8/11, 5/12, a kasnije sa daljnjim izmjenama/dopunama 18/13 i 24/13)—dakle „ostali propis“ u smislu određenja Ustava Republike Hrvatske, a temeljem kojega je bio sklopljen predmetni ugovor, glasio je; ...„Za postavljanje natpisa, plakata, reklama i reklamnih panoa na javne površine, zemljište i objekte plaća se naknada koju pravilnikom određuje Gradsko poglavarstvo, ovisno o zoni u kojoj se postavljaju, o njihovoj reklamnoj površini, odnosno veličini, vrsti i tipu, da podnositelj zahtijeva i gradonačelnik Grada Zagreba, odnosno osoba koju on ovlasti sklapaju ugovor o plaćanju naknade, da je u st. 2. istog članka određeno da se se sklapa se prije izdavanja rješenja o njihovom Postavljanju, time da po mišljenju tužiteljske strane ne razlikuje situacije kada se reklamni pano postavlja na tzv. privatnom zemljištu, odnosno na zemljištu u vlasništvu fizičke ili pravne osobe, od situacije kada se reklamni pano postavlja na zemljište u vlasništvu tuženika kao jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, dakle kada je riječ u pravilu o površini – nekretnini javne namjene, da su u obje se citiranim člankom normirane situacije vlasniku reklamnog panoa nameće obveza plaćanja naknade tuženiku, za koje plaćanje je propisano da se ima regulirati sklapanjem „dobrovoljnog“ ugovora, „dobrovoljnog“ budući bez njegovog prethodnog sklapanja neće biti izdano rješenje kojim se odobrava postavljanje reklamnog panoa, dakle uvjetuje se odobravanje postavljanja reklamnog panoa na željenoj lokaciji, bilo da se radi o tzv. privatnoj ili o javnoj (gradskoj) površini, prethodnim sklapanjem ugovora, a kojim vlasnik reklamnog panoa pristaje tuženiku plaćati mjesečni iznos koji tuženik jednostrano određuje, uz izriekom (članak 5) unaprijed dāt pristanak da tuženik može visinu ove naknade mijenjati „u skladu s aktima nadležnog tijela Grada Zagreba“, drugim riječima, te promatrano iz pozicije njegovog sukontrahenta u osporavanom ugovoru nazvanog korisnik, samovoljno, samostalno, u bilo kojem trenutku, bez da korisnika/tužitelja išta pita, time da na takve uvjete, razvidno je iz sadržaja citiranog članka 39. Odluke o komunalnom redu, onaj tko želi reklamni pano postaviti, mora pristati, jer bez pristajanja na „dobrovoljno“ sklapanje ugovora takvog sadržaja (o kojem sadržaju naravno ne postoji nikakva mogućnost pregovaranja niti izmjene istog, jer je sadržaj tog ugovora propisan nezakonitim odredbama Odluke o komunalnom redu), neće mu biti odobreno postavljanje reklamnog panoa, odnosno da je članak 39. Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Zagreba broj 04/08, 5/08, 08/09, 17/09, 17/10, 5/11, 8/11, 5/12, a kasnije sa daljnjim izmjenama/dopunama 18/13 i 24/13) nesuglasan je i Zakonu o komunalnom gospodarstvu, i Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi,

i Zakonu o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te Zakonu o Gradu Zagrebu, a koji su bili na snazi u vrijeme njezina donošenja, pa je samim time ovaj članak Odluke o komunalnom redu iz 2008. nezakonit i neustavan.

4. U odnosu na visinu tražbine tužitelj navodi da je tužitelj tuženiku temeljem ništetnog Ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklamnog panoa, ŠIFRA: 554847, KLASA: 363-02/2012-016/131 URBROJ: 251-13-32-5-12-2 dana 24. srpnja 2012., do dana stupanja na snagu aktualne Odluke o komunalnom redu iz 2023.g. sveukupno isplatio iznos od 8.964,33 eur, u 115 različitih navrata kako je to razvidno iz bankovnih izvoda tužitelja, tuženik je po ništetnom ugovoru navedeni iznos stekao bez valjane pravne osnove. Slijedom čega je tuženik temeljem odredbe čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima—u obvezi tužitelju vratiti sve te pojedine uplate, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od sljedećeg dana od dana svake pojedine uplate do dana povrata predmetnih novčanih iznosa, da je prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020., zastarni rok potraživanja za iznose plaćene po ništetnom ugovoru teče od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost. Stoga je tužitelj ovlašten potraživati sve uplate koje je učinio za korist tuženika po ništetnom ugovoru.

5. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da ne spori da su dana 24. srpnja 2012. tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklame, šifra: 554847, u skladu s propisanim postupkom za postavljanje reklame temeljem tada važeće Odluke o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba 4/08, 5/08, 8/09, 17/09, 17/10, 5/11—u daljnjem tekstu: Odluka) i temeljem odredaba tada važećeg Pravilnika o kriterijima za određivanje naknade za postavljanje natpisa, plakata, reklama i reklamnih panoa (Sl. glasnik Grada Zagreba 08/08, 09/09 i 25/09) da je Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklame tužitelj s tuženikom sklopio svojevolumno i dobrovoljno, čime je iskazao volju za postupanje po istom u smislu korištenja reklame i prihvaćanje obveze na plaćanje naknade za istu sve dok se reklama nalazi na zemljištu, time da ukoliko je tuženik smatrao da ugovor ograničava njegova prava mogao ga je raskinuti u svakom trenutku, a ukoliko je smatrao da Odluka o komunalnom redu temeljem koje je ovaj ugovor sklopljen nije donesena sukladno važećim zakonskim odredbama, tada je bio ovlašten i dužan pokrenuti postupak ispitivanja zakonitosti označene Odluke, što tužitelj, ni nitko drugi u za to propisanim rokovima, nije učinio.

6. U odnosu na Odluka o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba 4/085/08, 8/09, 17/09, 17/10, 5/11) tuženik navodi da je tada donesena sukladno Zakonu o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine 36/95, 70/97, 128/99, 129/00, 59/01, 82/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 94/13, 153/13, 147/14 i 36/15) koji je upućivao na ovlaštenje i obvezu donošenja provedbenih propisa kojima se pobliže uređuju odnosi u komunalnom gospodarstvu (uređenje naselja, održavanje čistoće, čuvanje javne površine, korištenje javnih površina, skupljanje i odvoz komunalnog otpada i dr.) i niti jedna odredba navedene Odluke ne dovodi u pitanje niti krši odredbe navedenog Zakona niti drugih propisa koji su bili na snazi u vrijeme donošenja navedene Odluke, niti je čl. 39. ove Odluke ikada i u jednom postupku utvrđen nezakonitim ili neustavnim.

7. Tuženik je u svom očitovanju osporio tijekom kamata na utuženi novčani iznos, obzirom da isti nije u skladu s odredbom čl. 1115. ZOO-a, niti je tuženik nepošteni stjecatelj

utuženih iznosa, kao i da tuženik nije imao niti jedan razlog posumnjati na postojanje eventualnog uzroka ništetnosti ugovora, jer je imao propisanu predmetnu naknadu kao dio svojih prihoda poput ostalih jedinica lokalne samouprave u Republici Hrvatskoj, te je predmetnu naknadu uredno naplaćivao sve ove godine čak i kroz mnogobrojne parnične postupke pred Naslovnim sudom kao i pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske. Niti jedan sud (uključujući Vrhovni sud Republike Hrvatske), što proizlazi iz ovdje dostavljene prakse, sve te godine nije osporavao zakonitost naplate naknade za postavljanje reklama na površini u privatnom vlasništvu kao što niti u postupku pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske nije utvrđena nezakonitost Odluke, a niti je isto utvrdilo nadležno ministarstvo u provođenju prava nadzora. Dakle, jasno je da tuženik, koji je postupao po općem aktu koji je bio na snazi u utuženom periodu, nije i ne može biti nepošteni stjecatelj utuženih iznosa, te da naplata naknade za postavljanje reklame na zemljištu u vlasništvu drugih nikada nije utvrđena kao protuzakonita ili protuustavna već baš suprotno, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u prethodno spomenutoj revizijskoj odluci zauzeo stav da je takvo postupanje zakonito i ustavno, slijedom čega tuženik nije i ne može biti nepošteni stjecatelj sporne naknade.

8. Po mišljenju tuženika, Ugovor iz kojeg proizlazi obveza tužitelja na plaćanje utužene naknade tuženiku sklopljen temeljem važećih propisa te isti nije protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, to nisu ostvarene pretpostavke iz čl. 322. i čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22) slijedom čega je tužbeni zahtjev po mišljenju tuženika u cijelosti neosnovan.

9. U podnesku od dana 02. ožujka 2026. (list 455 spisa) tužitelj je točno naveo naziv Ugovora utvrđenje kojeg se traži, a u podnesku od dana 31. ožujka 2026. tužitelj je naveo da preinačuje tužbeni zahtjev, obzirom da je 23. ožujka 2026. Visoki upravni sud Republike Hrvatske donio je presudu posl. br. Usoz-43/2024 kojom se ukidaju kao nezakonite one odredbe Odluke o komunalnom redu 2023 temeljem kojih je tuženik od tužitelja nezakonito naplaćivao naknadu za postavljanje reklamnih panoa, slijedom čega su se stvorile pretpostavke za potraživanje i preostalog iznosa plaćenog tuženiku na ime ove naknade za postavljeni reklamni pano prema ništetnom ugovoru šifra 554847, slijedom čega potražuje, pored već utuženog iznosa, do dana 17. prosinca 2024. (kada je rješenjem Visokog upravnog suda posl. br. Usoz-43/2024 od 17. prosinca 2024.-dostavljeno uz tužbu kao Prilog 14 - obustavljeno izvršenje ovih odredaba Odluke o komunalnom redu 2023 do donošenja konačne odluke, a koja je donijeta 23. ožujka 2026.), temeljem ništetnog ugovora isplatio daljnji iznos od sveukupno 1.408,61 eur.

10. U podnesku od dana 31. ožujka 2026. tužitelj je (list 460 spisa) preinačio tužbeni zahtjev, obzirom na odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (Tbr. 8. toč.), te naveo da potražuje daljnji iznos od 1.408,61 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje se do 31. prosinca 2022. do plateža sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeca pojedinog iznosa pa do plateža. U podnesku od dana 11. svibnja 2026. (list 583 spisa) tužitelj očitovao na navode pisanog odgovora na tužbu, te osporio navod tuženika iz odgovora na tužbu, te se u daljnjim pisanim očitovanjima i to očitovanju od dana), u podnesku od dana 15. svibnja 2026 (list 585 spisa) kojim se tužitelj očitovao na navode pisano očitovanja tuženika na navode iz prethodnih pisanih očitovanja tužitelja, od dana 2. lipnja 2026. (list 602 spisa) te u podnesku od 26. lipnja

2026. (list 614 spisa) u cijelosti osporio navode tuženika, te predložio da sud usvoji tužbeni zahtjev, kako je navedeno u pisanim očitovanjima tužitelja.

11. Pored pisanog odgovora na tužbu, u kojem je tuženik naveo da tuženik ne osporava visinu utuženih iznosa niti tijekom kamate kako su isti naznačeni u tužbi, a koji se iznosi odnose na izvršene isplate po predmetnom ugovoru (Toč. III Odgovora na tužbu) tuženik je u pisanom očitovanju od dana 15. svibnja 2026. (list 585 spisa) naveo da tuženik ne može biti nepošteni stjecatelj, te u privitku dostavio presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-220/2026 od 13. travnja 2026., donesenu u istovrsnoj pravnoj stvari u ovosudnom predmetu br. P-1368/2025 u kojem je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev u odnosu na zakonske zatezne kamate tekuće na pojedine iznose od dana plaćanja, do podnošenja tužbe, slijedom čega po mišljanju tuženika tužitelju ne pripada kamata na utužene iznose od dana isplate do dana podnošenja tužbe, odnosno u daljnjem očitovanju tijekom postupka tuženik je osporio potraživanje tužitelja s osnova kamata na pojedine iznose od dana dospijeca pa do dana tužbe, ali nije osporavao visinu izvršenih isplata, odnosno obračun visine tužbenog zahtjeva.

12. Isto tako, tuženik u svom pisanom očitovanju od dana 12. lipnja 2026. (list 610 spisa) naveo da tužitelj nije u za to propisanim rokovima pravovremeno pokrenuo za to propisani postupak pred nadležnim Visokim upravnim sudom RH za ocjenu zakonitosti Odluke o komunalnom redu dok je ista bila na snazi, da nadležno Ministarstvo uprave koje je slijedom odredbe čl. 79. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi dužno provoditi nadzor nad zakonitosti općih akata, po provedenom nadzoru nije smatralo da bi bilo potrebno pokrenuti postupak ocjene zakonitosti bilo koje Odluke o komunalnom redu, da je čl. 159. st. 2. Zakona o upravnim sporovima propisano je da, kada redovan sud u pojedinom postupku odlučuje o neprimjeni općeg akta, tada je - temeljem odredbe st. 2. tog članka, sam sud dužan podnijeti zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta Visokom upravnom sudu RH, time da sud redovne vrste ni u jednom od provedenih i pravomoćno okončanih parničnih postupaka, kojih je bilo na stotine, nije ocijenio niti jednu Odluku o komunalnom redu, kao opći akt, nezakonitom, niti je tijekom vođenja postupka, temeljem odredbe čl. 159. st. 2. ZUS-a, podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta nadležnom Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, odnosno da su redovni sudovi u provedenim sudskim postupcima izričito utvrdili da sama Odluka nije nezakonita i posljedično da ugovori sklopljeni temeljem te Odluke i ostalih zakonskih propisa nisu ništetni, tuženik nije imao nikakvog ni razloga niti osnova posumnjati u zakonitost Odluke kao općeg akta, budući da je primjena iste bila osnažena stavovima suda izraženim u označenim presudama.

13. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022. 114/2022., 155/23. i 146/2025., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavne stvari.

14. Predmet spora jest utvrđenje ništetnosti Ugovora o naknadi za reklamu i povrat iznosa koje je tuženik naplatio temeljem tog ugovora, u razdoblju od studenog 2012. do travnja 2023.g., kao i razdoblju od srpnja 2023. do studenog 2024.g.

15. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju koju su stranke dostavile, kao i sudske odluke iz prijašnjih razdoblja, i to kopiju Ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklamnog panoa od 24.7.2012., ŠIFRA: 554847, KLASA: 363-02/2012-016/131 URBROJ: 251-13-32-5-12-2 (list 10-11 spisa), kopiju Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Zagreba“ broj 04/08, 5/08, 08/09, 17/09, 17/10, 5/11, 8/11, 8/11, 5/12, 18/13, 24/13 2), (list 12-58-spisa), kopiju Ugovora broj Z-140/23 o zakupu promidžbenog prostora za vlasnikom nekretnine HŽ INFRASTRUKTURA d.o.o. (list 59-71 spisa), kopiju rješenja Klasa: UP/I-363-02/12-01/737 Urbroj: 251-13-31/100-12-7-JČ od 30. srpnja 2012. (list 72 74 spisa), kopiju dopisa tuženika Klasa: 363-02/12-016/131 Urbroj: 251-10-33-1/016-24-7 od 28. kolovoza 2024. (list 75-76 spisa), kopiju presude Visokog upravnog suda broj Usoz-8/16-7 od dana 16. lipnja 2016. (Prilog 6) Usoz-118/20-9 od dana 25. travnja 2022. (Prilog 7) (list 77-81 spisa), kopiju odluke Usoz-52/2024 od 27. svibnja 2025. (Prilog 8), (list 85-87 spisa), kopiju presude Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1657/2024 od 3. travnja 2025. (Prilog 9) (list 88-101 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-1964/2025 od 26. studenog 2025. (Prilog 10), (list 102-108 spisa), kopiju Odluke o komunalnom redu 2014 (Prilog 11) (list 109-135 spisa), kopiju Odluke o komunalnom redu (list 136-164 spisa), kopiju Odluke o komunalnom redu 2023. (list 165-221 spisa), kopiju rješenja Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Usoz-43/2024-8 od 17. prosinca 2024. (list 222-227 spisa), kopiju odluke Usoz-181/2024. od 17. prosinca 2024. (list 228-231 spisa), kopiju Odluke o komunalnom redu 2005 - Službeni glasnik grada Zagreba broj 20_2005. (list 232-271 spisa), kopiju pravnog shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. (list 273 spisa), kopiju bankovnih izvoda tužitelja (list 273 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2012 - ugovor 554847 (list 274 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2013 - ugovor 554847 (list 279 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2014. ugovor 554847 (list 295 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2015. ugovor 554847 (list 311 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2016. ugovor 554847 (list 330 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2017. ugovor 554847 (list 350 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2018. ugovor 554847 (list 375 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2019. ugovor 554847 (list 397 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2020. ugovor 554847 (list 418 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2021. ugovor 554847 (list 433 spisa), kopiju bankovnog izvoda za 2022. ugovor 554847 (list 445 spisa), kopiju Odluke VUS RH Usoz-43-2024-22 od 23. ožujka 2026. (list 462-490 spisa), kopiju Odluke VUS RH Usoz-125-2024-7 (list 491-498 spisa).kopiju revizijske odluke posl, broj Rev-2390/2019 od dana 22. ožujka 2022. (list 519-530 spisa), kopiju presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Posl.br. PŽ-3835/2017 od 28. siječnja 2020. (list 531-537 spisa), kopiju presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Posl.br. PŽ-2674/19 od 25. svibnja 2021. (list 531-543 spisa), kopiju presude Trgovačkog suda u Zagrebu Posl. br. Povrv-908/21 (list 544-555 spisa),kopiju presude Trgovačkog suda u Zagrebu Posl. broj: Povrv-411/22 (list 556,566 spisa), kopiju presude Trgovačkog suda u Zagrebu Posl. br. Povrv-1352/19 (list 567-573 spisa), kopiju presude Trgovačkog suda u Zagrebu Posl. br. Povrv-1320/19 (list 574 spisa), kopiju presude VTSRH Posl. br. PŽ-220/2026-2 od dana 15. svibnja 2026. (list 587 spisa), kopiju odluke Usoz-150/2012 VUS RH (list 606 spisa), kopiju Rješenja Revd-2695/2025 VSRH (list 607 spisa), kopiju presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-300/2026-10 od 16. lipnja 2026. (list 617 spisa).

16. Među strankama nije sporno da su sklopili su u Zagrebu dana 24. srpnja 2012. Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklamnog panoa, ŠIFRA: 554847,

KLASA: 363-02/2012-016/131 URBROJ: 251-13-32-5-12-2. Ovim je ugovorom tužitelj obvezan plaćati tuženiku naknadu za postavljanje tri (3) neosvijetljena jednostrana velika reklamna panoa na građevini, svaki veličine 5,04x2,38m, na zid ograde u vlasništvu društva HŽ Infrastruktura d.o.o., izgrađenom na k.č. 6787 k.o. Trešnjevka u Zagrebu, Hanuševa ulica kod Republike Austrije, u iznosu od 528,76 kn mjesečno (70,18 eur po tečaju konverzije nakon uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske od 1. siječnja 2023. godine), a temeljem članka 39. tada važeće Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Zagreba“ broj 04/08, 5/08, 08/09, 17/09, 17/10), odnosno visina koje naknade je u trenutku sklapanja ovog ugovora bila određena sukladno Pravilniku o kriterijima za određivanje naknade za postavljanje natpisa, plakata, reklama i reklamnih panoa („Službeni glasnik Grada Zagreba“, broj 08/08 i 09/09).

17. Sporno je da li je predmetni Ugovor o naknadi za reklamu ništetan te, posljedično, da li je tuženik dužan tužitelju vratiti iznose što ih je temeljem tog ugovora primio na ime predmetne naknade.

18. Ovaj sud primjećuje da je jedinica lokalne samouprave (i Grad Zagreb) ovlaštena i dužna donijeti podzakonske propise kojima će se pobliže urediti uređenje naselja, od tuda i njeno pravo da odredi da je za postavljanje reklama i reklamnih panoa potrebno ishoditi njeno odobrenje, kako bi ista ustanovila dopustivost postavljanja reklame na određenoj lokaciji s obzirom na njen prostorni zahvat i kulturno – povijesni značaj nekretnine na kojoj se postavlja te je ovlaštena i dužna donijeti podzakonske propise kojim će se, između ostalog, urediti pitanje korištenja javnih površina, od tuda i njeno pravo da za postavljanje reklama i reklamnih panoa općenito na javnim površinama naplaćuje naknadu.

19. Međutim, naplaćivanje naknade za postavljanje reklama na nekretnini u privatnom vlasništvu ne može se smatrati pitanjem koje ulazi u djelokrug komunalnog reda, o kojem bi odlučivala jedinica lokalne samouprave, a time niti tuženik.

20. Naime, odredbom čl. 49. st. 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj: 56/1990., 135/1997., 113/2000., 28/2001., 76/2010., 5/2014., dalje u tekstu: Ustav RH) određeno da su poduzetnička i tržišna sloboda temelj gospodarskog ustroja Republike Hrvatske, a poduzetnička se sloboda i vlasnička prava mogu iznimno ograničiti zakonom radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi (čl. 50. st. 2. Ustava).

21. Poduzetnička sloboda jest sloboda svakog pravnog subjekta da se pojavi na tržištu i bavi djelatnostima koje donose dobit. Naplaćivanje naknade na mjesečnoj razini za postavljanje reklama na nekretninama koje nisu u javnom vlasništvu, već u vlasništvu privatnih osoba, za koje korištenje vlasnici reklama već vjerojatno plaćaju zakupninu ili drugu naknadu vlasnicima tih nekretnina, svakako ograničava slobodu obavljanja djelatnosti reklamiranja, oglašavanja i promidžbe, a i djelatnosti koja se postavljanjem reklame reklamira, a koje ograničenje u konkretnom slučaju niti je propisano zakonom, niti je opravdano zaštitom interesa i sigurnosti države, zaštitom prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi, slijedom čega takvo ograničenje nije dopustivo niti opravdano s ustavnopravnog stajališta, po ocjeni ovog suda.

22. U svakom slučaju, prema odredbi čl. 35. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj: 99/1999., 29/2002., dalje u tekstu: UZUS) ako sud u postupku utvrdi da drugi propis (dakle, ne zakon) koji bi trebao primijeniti, odnosno pojedina njegova odredba nisu suglasni s Ustavom i zakonom, na konkretan slučaj će neposredno primijeniti zakon, a Ustavnom sudu će podnijeti zahtjev za ocjenu suglasnosti spornog propisa, odnosno pojedine njegove odredbe s Ustavom i zakonom.

23. U konkretnom slučaju radi se o nezakonitosti podzakonskog propisa, općeg akta Grada Zagreba, o kojoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske (čl. 3. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/2024., dalje u tekstu: ZUS/ u vezi čl. 12. st. 3. t. 2. ZUS-a).

24. Prema stajalištu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, izraženom u rješenju, Usoz-150/2012-10 od 30. lipnja 2014., kada ranija Odluka o komunalnom redu prestane važiti stupanjem na snagu kasnije Odluke o komunalnom redu, tada više nisu ispunjene pretpostavke za ocjenu zakonitosti i ustavnosti ove ranije odluke. Radilo se je o postupku ispitivanja zakonitosti i ustavnosti odredbe čl. 39. st. 2. i 3. tuženikove Odluke o komunalnom redu iz 2008., koji postupak je navedeni sud obustavio, jer je u međuvremenu stupila na snagu tuženikova Odluka o komunalnom redu iz 2014. (iako su odredbe čl. 31. st. 1. i 3. Odluke iz 2014. identične spornim odredbama Odluke o komunalnom redu iz 2018.), a u kojem postupanju Ustavni sud Republike Hrvatske nije pronašao povredu prava na pravično suđenje (odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, U-III-5703/2014 od 20. lipnja 2017.). Tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, u Rev 2169/2019 od 1. ožujka 2023.

25. S obzirom da je Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklamnog panoa, ŠIFRA: 554847, KLASA: 363-02/2012-016/131 URBROJ: 251-13-32-5-12-2 između tužitelja kao korisnika i tuženika kao Grada dana 24. srpnja 2012. godine sklopljen temeljem članka 39. Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Zagreba broj 04/08, 5/08, 08/09, 17/09, 17/10, 5/11, 8/11, 5/12, 18/13 i 24/13), nezakonit odnosno protivan prisilnim propisima, to je isti u cijelosti ništetan i ne proizvodi pravne učinke temeljem članka 322. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i dr.), time da je takav stav naveden i u postupcima koji se vode među strankama (Pž-1964/2025 od 26.11.2025, Pž-4343/2024 od 12.03.2025., Pž-176/2025 od 3. rujna 2025., P-2423/2023 od 1. travnja 2025, P-2413/2023 od 14. ožujka 2025., P-2406/2023 od 16. travnja 2025 itd. itd.).

26. Što se tiče mogućnosti ispitivanja zakonitosti u parničnom postupku Odluke(a) o komunalnom redu koja je prestala važiti, pobijana presuda je u skladu s ustaljenom praksom i ovog i Vrhovnog suda Republike i Ustavnog suda Republike Hrvatske, a koju je prvostupanjski sud pobrojao i naznačio u točki 9.4.1. obrazloženja pobijane presude.

27. Valja dodati i da, s obzirom na citirani sadržaj odredbe čl. 164. ZUS-a kada se dovede u vezu s citiranim sadržajem odredbe čl. 158. ZUS-a, proizlazi da bi postupak ocjene zakonitosti općeg akta bilo moguće, prije svega, pokrenuti pred Visokim upravnim sudom kada je tim općim aktom odnosno pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na tom općem aktu povrijeđeno nečije pravo ili pravni interes, a o čemu se ovdje ne radi, jer je ovdje na spornom općem aktu

utemeljen pobijani Ugovor (a ne pojedinačna odluka tijela u smislu čl. 164. ZUS-a). No, prema ocjeni ovoga suda, upravo iz odredbe čl. 164. ZUS-a proizlazi da ukidanje općeg akta utječe i na ranije donesene odluke pa stoga utječe i na ranije sklopljene ugovore utemeljene na ukinutom odnosu, kada to više nije moguće jer je prestao važiti, nezakonitom općem aktu.

28. U svakom slučaju, ovdje prvenstveno treba primijeniti citirane odredbe čl. 35. st. 2. USUZ-a i čl. 159. st. 1. ZUS-a odnosno neposredno primijeniti zakon zbog nesuglasnosti sa zakonom citiranih odredaba čl. 14. i čl. 15. u sporno vrijeme važeće Odluke o komunalnom redu, neovisno o tome što je ta Odluka o komunalnom redu prestala važiti. To iz razloga jer ne može nevažeći i ujedno nezakonit podzakonski propis koji stoga više niti ne može biti ukinut, imati prednost u primjeni ili drukčiji tretman (značaj) u odnosu na važeći i ujedno nezakonit podzakonski propis.

29. Stoga, upravo iz razloga jer se ovdje zbog nezakonite Odluke o komunalnom redu radi o neposrednoj primjeni zakona i jer se radi o ništetnom Ugovoru utemeljenom na nezakonitom općem aktu, dolazi do djelovanja ex tunc, a ne ex nunc (s čim u vezi je ovaj sud upoznat s rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd 2695/2025-2 od 19. studenog 2025. nakon kojeg još nije donesena odluka o reviziji).

30. Odredbom čl. 322. st. 1. ZOO-a određeno je da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo

31. Slijedom svega navedenog, pobijani Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama je ništetan jer je suprotan navedenim prisilnim propisima, a ovdje ne dolazi u obzir primjena odredbe čl. 322. st. 2. ZOO-a, jer se ovdje ne radi o tome da je sklapanje određenog ugovora prisilnim propisom zabranjeno samo jednoj strani, budući da niti jedna od stranaka nije bila legitimirana za sklapanje ugovora ovakvog sadržaja (o postavljanju reklame na zemljištu treće osobe uz plaćanje naknade). Primjenom čl. 323. st. 1. ZOO-a tužitelj ima pravo na povrat svih naknada koje je tuženik primio na temelju takvog, ništetnog ugovora, dok tužitelj tuženiku nije dužan ništa vratiti jer je imao pravo postaviti predmetnu reklamu, pa i na temelju rješenja tuženika (a niti je tuženik postavio protuzahjev).

32. U slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora (čl. 323. st. 1. ZOO-a).

33. Budući da se radi o povratu stečenog bez pravne osnove, ugovorna strana koja vraća primljeni novac dužna je platiti zatezne kamate od dana stjecanja ako je bila nepoštena, u protivnom od dana podnošenja zahtjeva za povrat (čl. 1115. ZOO-a).

34. Sud ocjenjuje da tuženik nije bio nepošteni stjecatelj pa da bi tužitelju bio dužan isplatiti zatezne kamate na pojedinačne iznose od dana stjecanja do isplate u smislu čl. 1115. ZOO. Iz dostavljenog odgovora na tužbu, i kasnijeg očitovanja, tuženik je tuženik već uz odgovor na tužbu, a i kasnije tijekom ovog postupka, priložio brojne drugostupanjske presude, kao i presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 2390/2019 od 22. ožujka 2022 (list 243-247 spisa), u kojima je zauzeto, suprotno shvaćanje da tuženik, Grad Zagreb, ovdje tuženik, ima pravo na naknadu za

postavljanje reklame na zemljištu u privatnom vlasništvu (čak se u nekim slučajevima radilo i o naknadama za postavljanje reklame na zemljištu u vlastitom privatnom vlasništvu), time da je poštenje (oborivo) predmnijeva i radi se o subjektivnoj kategoriji, a tužitelj u ovom postupku nije dokazivao da je tuženikovo stjecanje mjesečnih naknada na temelju još tada važećeg ugovora (kojeg je tužitelj svojevolumno sklopio s tuženikom) bilo nepošteno, slijedom čega sud smatra da tužitelj, u skladu s odredbom čl. 1115. ZOO-a, nema pravo na zateznu kamatu od dana stjecanja već da ima pravo na zateznu kamatu od dana podnošenja zahtjeva, odnosno tužbe, dana 24. veljače 2026. i preinačenom zahtjevu od dana 31. ožujka 2026.

35. Ukratko, u odnosu na zahtjev za plaćanje kamate na pojedine iznose koje je tužitelj platio u skladu s nezakonitom odlukom sud sud smatra da tužitelj, primjenom citirane odredbe čl. 1115. ZOO-a, nema pravo na zateznu kamatu od dana stjecanja već da ima pravo na zateznu kamatu od dana podnošenja zahtjeva, ove tužbe, dana 24. veljače 2026. i preinačenom zahtjevu od dana 31. ožujka 2026., slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II izreke.

36. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155.. ZPP-a u vezi s člankom 2. stavak 1. ZPP-a. Naime, tužitelj je u odnosu na konačno postavljen tužbeni zahtjev uspio u cijelosti u odnosu na glavno potraživanje, dok nije uspio samo u odnosu na sporedna traženja, odnosno sa zahtjevom za plaćanje kamata od dana dospelja pa do plateža. zbog kojeg dijela zahtjeva nisu nastali posebni troškovi.

37. Visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjerena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.; dalje: Tarifa) te Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18 i 51/23). Vrijednost predmeta spora je 10.372,94 eur na temelju Tbr. 54 Tarife vrijednost boda iznosi 2,00 eur.

38. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7. toč. 1) od dana 24. veljače 2026. 200,00 eur, trošak sastava podneska od 31. ožujka 2026. kojim je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev, obzirom na odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (Tbr. 8. toč. 1) 200,00 eur, trošak sastava podneska od 11. svibnja 2026. kojim se tužitelj očitovao na navode pisanog odgovora na tužbu 200,00 eur, trošak sastav podneska od 2. lipnja 2026. (Tbr. 8. toč. 1.) kojim se tužitelj očitovao na navode pisano očitovanja tuženika na navode iz prethodnih pisanih očitovanja tužitelja 200,00 eur, trošak sastava podneska od 26. lipnja 2026. (Tbr. 8. toč. 1) kojim se tužitelj očitovao na navode podneska tuženika od dana 12. lipnja 2026. 200,00 eur, kao i trošak pristupa na ročište 3. rujna 2026. (Tbr. 9. Toč. 1), 200,00 eur, ukupno 1.200,00 eur, uvećano za pripadajući PDV u visini od 25%, odnosno 300,00 eur, 1.500,00 eur.

39. Isto tako, tužitelju je priznat trošak sudskih pristojbi u iznosu od 291,78 eur (pristojba na tužbu 68,05 eur + pristojba na presudu 223,73 eur, odnosno sveukupno 1.791,78 eur), slijedom čega je odlučeno kao pod toč. III izreke.

, 8. listopada 2026.

Sudac
Hrvoje Lukšić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda (elektronički, putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda, ako su podnositelji odvjetnici i pravne osobe, a fizičkom predajom podneska putem pošte ili u sudskoj pisarnici ako su podnositelji fizičke osobe).

DNA

1. CROATIA PLAKAT d.o.o., Zagreb, Katančićeva 3, OIB 72519338751 po odvjetnici Ani Sabljar uz rješenje za sudsku pristojbu na presudu
2. GRAD ZAGREB, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB 61817894937

Broj zapisa: **9-3088e-5bd0c**

Kontrolni broj: **09b9f-8bc97-768e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.